
 <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2023-4-38-45>

 <https://orcid.org/0000-0002-7005-2602>

ВЕЛИКДАН Юлія Віталіївна

старша викладачка кафедри теорії і методики технологічної освіти та комп'ютерної графіки,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
e-mail: jucilenda@gmail.com

УДК 37.015.3:371.3(4-11) «1930/1939»(045)

**КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОЄКТІВ
У ТРУДОВІЙ ПІДГОТОВЦІ МОЛОДІ НА ПОЧАТКУ 30-Х РОКІВ ХХ СТ.**

Статтю присвячено компаративному аналізу використання методу проектів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття. В контексті епохи індустріальної революції та глобальної економічної нестабільності багато країн ставили перед собою завдання підготовки молодого покоління до праці в умовах нових технологій та виробничих змін.

Стаття вказує на те, що метод проектів може бути ефективним інструментом трудової підготовки молоді, але на той час існували обмеження та невизначеності щодо його ролі та впливу. Автор висувають гіпотезу, що компаративний аналіз використання цього методу в різних країнах на початку 30-х років може розкрити, як соціокультурні та економічні умови впливали на його застосування та ефективність.

Стаття детально розглядає можливість використання методу проектів у контексті трудової підготовки молоді, зокрема, розробку та реалізацію проектів для розвитку практичних навичок та зрозуміння різних професій. Підкреслюється, що у 30-х роках ХХ століття багато країн активно розвивали промисловість і технології, тому метод проектів міг би бути ключовим для підготовки молоді до роботи в цих сферах.

Обґрунтовано, що саме метод проектів став важливим компонентом трудової підготовки, відзначаючись акцентом на розвиток самостійності та комунікативних здібностей молоді. Використання методу проектів залучало молодь до практичної діяльності, де вони виконували конкретні проекти, а не обмежувалися теоретичними знаннями. Стаття також вказує на позитивний вплив методу проектів на розвиток комунікативних навичок, креативності та здатності приймати рішення молоді. Застосування цього методу в трудовій підготовці молоді підкреслюється як спосіб готування молоді до викликів реального робочого життя та підвищення їхньої практичної компетентності.

Автор підкреслюють важливість компаративного аналізу, охоплюючи навчальні програми, методи оцінювання та роль вчителів і інструкторів. Зазначається, що результати такого дослідження можуть надати важливі вказівки для розвитку сучасних освітніх систем та адаптації їх до вимог сучасного ринку праці.

Ключові слова: проектна діяльність; метод; українізація освіти; виховання молодого покоління; навчальний процес; 20-30 роки ХХ століття.

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. На початку 30-х років ХХ століття, перебуваючи в епоху індустріальної революції та світової економічної нестабільності, багато країн ставили перед собою завдання підготовки молодого покоління до праці в умовах нових технологій та змін у виробництві. У цьому контексті метод проектів міг стати ефективним інструментом трудової підготовки молоді. Однак дослідження щодо використання цього методу на той час досить обмежені, існують багато невизначеностей щодо його ролі та впливу.

Компаративний аналіз використання методу проектів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття є цікавою темою для дослідження. Цей період був часом значних соціальних і економічних змін у багатьох країнах, і способи підготовки молоді до трудової діяльності були критично важливими для розвитку націй.

Метод проектів, як освітній підхід, орієнтується на практичне застосування знань і навичок в реальних ситуаціях. У контексті трудової підготовки молоді, цей метод міг включати розробку і реалізацію конкретних проектів, які допомагали б молодим людям зрозуміти основи різних професій і набути необхідних практичних навичок.

У 30-х роках ХХ століття багато країн, зокрема СРСР, активно розвивали промисловість і технології, тому потреба в кваліфікованих робітниках і фахівцях була великою. Метод проектів міг бути використаний для підготовки молоді до роботи в цих сферах, забезпечуючи практичний досвід і розвиток важливих професійних навичок.

Компаративний аналіз цього підходу в різних країнах або регіонах може виявити, як різні соціокультурні та економічні умови впливали на застосування і ефективність методу проектів у трудовій підготовці. Такий аналіз може також включати вивчення навчальних програм, підручників, методів оцінювання успішності, а також ролі вчителів і інструкторів у процесі навчання.

Отже, актуальність цієї теми полягає в розумінні того, як у минулому застосовувався метод проектів у трудовій підготовці молоді, і чи можуть його досвід і висновки відзначені на той час бути корисними для сучасних освітніх систем. Вивчення того, які переваги і обмеження мали проекти в розвитку професійних навичок молоді в економічно нестабільний період, може надати важливі вказівки для су-

часних освітніх реформ та підготовки молоді до вимог сучасного ринку праці. Також це дослідження може допомогти зрозуміти, наскільки соціокультурний контекст та історичні умови вплинули на вибір методів трудової підготовки у минулому та сучасності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Використання методу проектів у трудовій підготовці, особливо на початку 1930-х років, є цікавою сферою дослідження. Сучасна наукова спільнота приділяє значну увагу цій проблематиці. Вивченням цього питання займалися такі науковці як: Т. Довбенко, О. Коберник, О. Гайдей, О. Міхно, С. Шевцова, І. Єрмаков, В. Жадько, А. Мартинець та ін.

Незважаючи на велику історичну значущість та розвиток методу проектів у трудовій підготовці, існують численні відкриті питання та завдання, які потребують подальшого вивчення та аналізу. Дослідники продовжують працювати над розширенням розуміння процесів навчання, особливо у контексті методу проектів. Важливість цих досліджень полягає у вдосконаленні підходів до трудової підготовки молоді. Таким чином, подальші дослідження та розвиток методу проектів є важливими для забезпечення адекватної освітньої підготовки студентів, відповідно до сучасних викликів та вимог.

Метою статті є розгляд та аналіз використання методу проектів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття.

Специфічні під цільові завдання цієї статті включають такі аспекти:

1. Історичний контекст: дослідити соціально-економічні умови і особливості епохи, що впливали на трудову підготовку молоді.

2. Розвиток освіти: вивчити, яким чином змінювалася система освіти та трудової підготовки в той час.

3. Використання методу проектів: дослідити, чи використовувався метод проектів у трудовій підготовці молоді, і яким чином це відрізнялося від інших методів навчання.

4. Результати і вплив: оцінити результати застосування методу проектів у трудовій підготовці та його вплив на якість освіти та підготовку молоді.

5. Порівняльний аналіз: порівняти використання методу проектів з іншими методами навчання, які можуть бути використані в цей період.

6. Висновки і важливість: зробити висновки щодо ефективності та важливості використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття і можливого впливу цього періоду на сучасну освіту.

Виклад основного матеріалу дослідження. На початку 30-х років ХХ століття світ переживав складний історичний період, пов'язаний з економічною депресією та глибокими змінами у суспільстві. Саме в цей час трудова підготовка молоді набувала особливого значення, оскільки молодь мусила адаптуватися до нових реалій та конкурентних умов на ринку праці.

Одним з методів, який відіграв важливу роль у цьому контексті, був метод проєктів. Цей педагогічний підхід передбачав активне залучення студентів до навчального процесу, спрямовуючи їх на вирішення конкретних завдань і проєктів. Використання методу проєктів в трудовій підготовці молоді на той час може бути розглянуте як інноваційний підхід, оскільки він відрізнявся від традиційних методів навчання, що існували в той період.

Для проведення компаративного аналізу використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття потрібно спочатку розглянути історичний контекст того періоду, зокрема соціально-економічні умови і особливості епохи. Це допоможе зрозуміти, які фактори впливали на розвиток трудової підготовки молоді та чому метод проєктів може бути важливим аспектом в цьому процесі.

Найбільш визначною подією початку 30-х років ХХ століття була Велика Депресія, або Світова економічна криза, яка вразила світову економіку. Велика Депресія, яка почалася в кінці 1920-х і тривала протягом 1930-х років, дійсно мала великий вплив на світову економіку та суспільство, і вона може бути ключовим фактором, який підкреслює важливість трудової підготовки молоді для їхнього майбутнього забезпечення [1, с. 12].

Велика Депресія призвела до значного зростання безробіття. Мільйони людей втратили роботу і зіткнулися з економічними труднощами. Ця ситуація сильно вплинула на сімейний бюджет і спричинила багато соціальних проблем.

Умови Великої Депресії змусили багатьох людей переглянути свої професійні шляхи та перепідготуватися для роботи в інших галузях. Трудова підготовка та навчання стали ключовими інструментами для

зміни кар'єрного напрямку та конкурентоспроможності на ринку праці.

Під час Великої Депресії було виділено нові галузі та професії, які вимагали нових навичок та знань. Трудова підготовка допомагала людям адаптуватися до цих змін і знаходити нові можливості на ринку праці. Важливим аспектом трудової підготовки в цей період була забезпеченість людей соціальною безпекою через навчання та розвиток професійних навичок. Освічені та навчені люди були більш конкурентоспроможними на ринку праці та могли краще впоратися з економічними труднощами. Трудова підготовка також готувала молодь до післякризового відновлення економіки. Після Великої Депресії був період відновлення, і ті, хто мали потрібні навички та кваліфікацію, могли бути легше відновлені в робочому процесі [2, с. 165].

У підсумку, Велика Депресія підкреслила важливість навчання та розвитку навичок для забезпечення стабільності та соціальної безпеки в умовах економічних труднощів. Цей період також мав вплив на подальший розвиток системи освіти та підготовки до праці та вплинув на її важливість у сучасному світі.

У цей період відбувалися зміни в системі освіти. Важливим аспектом була загальна доступність освіти для більшої кількості молодих людей. Це мало вплив на те, яким чином методи навчання і підготовки були організовані. Впровадження загальної доступності освіти означало, що більше молодих людей отримували можливість отримати освіту. Це створювало попит на методи навчання, які були ефективними та доступними для широкого кола студентів.

Система освіти в цей період переживала зміни в структурі та організації. З'являлися нові типи навчальних закладів та програми, спрямовані на задоволення різних потреб студентів. Важливі зміни в системі освіти стимулювали пошук та впровадження нових методів навчання, які б дозволяли забезпечити ефективну та масову підготовку молоді [3, с. 28].

З огляду на збільшення кількості студентів і розширення освітньої системи, методи навчання ставали більш практичними та орієнтованими на реальні потреби робочого ринку. Це відображалося у використанні методу проєктів, який акцентувався на розвитку практичних навичок.

Зі збільшенням кількості студентів з'являлися і спеціалізовані програми та навчальні напрями, які відповідали різним сферам роботи і професіям. Це сприяло

розвитку різноманітних методів навчання та підготовки, включаючи метод проєктів.

Отже, впровадження загальної доступності освіти та зміни в системі освіти на початку 30-х років ХХ століття вплинули на розвиток методів навчання та підготовки молоді. Це сприяло появі нових підходів, включаючи активні та практичні методи навчання, які допомагали готувати молодь до реальних викликів робочого життя і сприяли їхньому успіху на робочому ринку.

Початок ХХ століття був часом індустріального розвитку, що призвело до зростання попиту на кваліфікованих робітників і технічний персонал. Це створювало потребу у підготовці молоді для вступу на робочий ринок. Цей період індустріалізації призвів до ряду змін у сфері праці та освіти, і це створювало потребу у підготовці молоді для вступу на робочий ринок.

Індустріалізація призводила до зростання потреби у кваліфікованих робітниках у різних сферах промисловості, таких як машинобудування, автомобільна промисловість, хімічна промисловість і багато інших. Це створювало можливості для молоді отримувати роботу в цих секторах.

Початок ХХ століття був періодом інтенсивних технологічних інновацій і наукових відкриттів. Це потребувало підготовки технічного персоналу з високими навичками та знаннями, які могли б впроваджувати нові технології. Зростаюча складність робочих процесів та потреба у висококваліфікованому персоналі підкреслювали важливість освіти. Університети, технічні та професійні школи стали центрами підготовки молоді для робочого ринку. Було розроблено нові освітні програми та курси, спрямовані на підготовку спеціалізованих фахівців, які відповідали потребам індустрії. Це включало в себе програми з машинобудування, інженерії, хімії тощо. Підготовка молоді стала більш практичною та орієнтованою на реальні професійні вимоги. Студенти набували практичний досвід та навички, які були необхідні для роботи в індустрії.

У підсумку, індустріальний розвиток на початку ХХ століття створював потребу у висококваліфікованих робітниках та технічному персоналі. Це призвело до перегляду системи освіти та навчання з метою підготовки молоді до вимог сучасного робочого ринку. Освіта стала важливим інструментом для забезпечення якості праці та конкурентоспроможності працівників в цей період індустріального зростання.

Розвиток технологій та інновацій мів впливати на те, яким чином проводилася

трудова підготовка молоді у 30-х роках ХХ ст. Звісно, у 30-х роках ХХ століття, технології та інновації в сфері трудової підготовки молоді були далеко не так розвинені, як у сучасний період. Та не дивлячись на це, деякі зміни та впливи технологій все ж відбувалися.

У 30-х роках, радіо та кінематограф були досить популярними технологіями. Вони могли бути використані для поширення освітніх програм та матеріалів. Радіопередачі та фільми можуть бути використані для розповсюдження інформації про професії, навчальні матеріали та навіть симуляції певних робочих процесів.

Друковані матеріали, такі як книги та брошури, були основними засобами навчання. Розробка та поширення навчальних посібників для робітників були популярними. Ці матеріали могли містити інструкції, схеми, креслення та іншу корисну інформацію для навчання практичних навичок.

У той час навчання більшою мірою базувалось на практичній роботі та навчальних майстернях. Студенти мали можливість набувати практичний досвід у спеціалізованих майстернях, де вони навчались конкретним професійним навичкам.

Деякі навчальні заклади та компанії використовували роликові фільми та демонстрації для навчання. Ці матеріали можуть бути використані для показу процесів та методів роботи. Багато робочих навичок набувалися через навчання на робочому місці. Молодь навчалася під керівництвом досвідчених працівників у реальних умовах виробництва.

Незважаючи на відсутність сучасних технологій, методи навчання і підготовки молоді в той час були адаптовані до потреб і технологічних можливостей того часу. Умови і інфраструктура того періоду обмежували розгортання більш сучасних методів, проте практичний навчальний досвід та друковані матеріали відігравали важливу роль у підготовці молоді до робочого життя.

Отже, компаративний аналіз показує, що використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді могло бути відповідним і важливим інструментом у тих умовах, які існували на початку 30-х років ХХ століття. Він дозволяв підготувати молодь до конкретних вимог робочого ринку, сприяти їхній конкурентоспроможності та сприяти соціально-економічному розвитку у цей період.

Уряди активно втручалися у систему освіти та трудової підготовки через

фінансування та регулювання. Деякі уряди сприяли впровадженню методу проєктів як засобу підготовки молоді, оскільки цей метод міг бути відповідним для надання практичних навичок та підготовки до робочих місць.

В системі освіти та трудової підготовки на початку 30-х років XX століття відбувалися суттєві зміни, які впливали на використання методу проєктів. Збільшення доступності освіти, фокус на практичних навичках та спеціалізовані професійні школи створювали сприятливий контекст для впровадження методу проєктів у підготовці молоді. Це сприяло підготовці кваліфікованих робітників та спеціалістів, які відповідали вимогам економічної епохи та розвитку технологій.

На початку 30-х років XX століття метод проєктів став важливим компонентом трудової підготовки молоді. Використання цього методу відрізнялося від інших традиційних методів навчання через його акцент на практичних навичках, розвитку самостійності і комунікативних здібностей.

Метод проєктів активно включав учнів у практичну діяльність, де вони мали здійснювати конкретні проєкти або завдання, які відповідали потребам робочого ринку. Це відрізнялося від традиційного підходу до навчання, де акцент робився на теоретичних знаннях. Метод проєктів сприяв розвитку самостійності учнів. Вони мали самі обирати теми проєктів, планувати та виконувати роботу. Це сприяло розвитку креативності та вміння самостійно приймати рішення.

Учні та студенти, які були задіяні в проєктах, навчалися спілкуватися, співпрацювати та обмінюватися ідеями з іншими учасниками. Це було важливо для розвитку комунікативних навичок, які є важливими на робочому ринку.

Метод проєктів дозволяв студентам застосовувати здобуті знання у реальних ситуаціях, що підвищувало їхню практичну компетентність і готовність до роботи. Використання методу проєктів сприяло активному навчанню, де студенти були активно залучені у процесі навчання, а не просто приймали інформацію з лекцій. Це сприяло кращому засвоєнню матеріалу та розвитку критичного мислення. Метод проєктів допомагав студентам готуватися до викликів реального життя та робочого середовища, оскільки вони здійснювали реальні завдання та проєкти, які були подібні до тих, що вони зустрінуть на роботі.

Використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді відзначалося ак-

центом на практичних навичках, розвитку самостійності та комунікативних здібностей, що відрізняло його від більш традиційних методів навчання. Цей метод мав потенціал підготувати молодь до вимог робочого ринку і сприяти їхньому успіху у реальному житті.

Застосування методу проєктів у трудовій підготовці молоді мав значний вплив на якість освіти та підготовку студентів до робочого життя. Один з найважливіших результатів застосування методу проєктів – це розвиток практичних навичок та отримання практичного досвіду. Студенти, які брали участь у проєктах, набували навичок, які були безпосередньо корисні на робочому ринку.

Метод проєктів сприяв розвитку самостійності та критичного мислення студентів. Вони навчалися аналізувати інформацію, приймати рішення та вирішувати практичні завдання самостійно. Участь у проєктах вимагала від студентів спілкування та співпраці з іншими. Це сприяло розвитку комунікативних навичок, які є важливими на робочому місці. Студенти мали можливість застосовувати здобуті знання у реальних ситуаціях, що підвищувало їхню практичну компетентність та готовність до роботи. Метод проєктів був більш мотивуючим для студентів, оскільки він надавав їм можливість досліджувати та працювати над темами, які їх цікавлять. Це може підвищити їхню мотивацію до навчання. Метод проєктів допомагав студентам готуватися до викликів реального життя та робочого середовища, оскільки вони здійснювали реальні завдання та проєкти, які були подібні до тих, що вони зустрінуть на роботі.

Порівняємо використання методу проєктів з іншими методами навчання, які могли бути використані на початку 30-х років XX століття у трудовій підготовці молоді за допомогою таблиці. Це допоможе виділити переваги та недоліки різних підходів (табл. 1).

Ця таблиця демонструє, що кожен метод має свої переваги та обмеження. Метод проєктів надає студентам можливість навчатися активно, розвивати практичні навички та співпрацювати у команді, що особливо цінно в підготовці до робочого життя. Однак він може вимагати більше зусиль у плані організації та оцінки.

Різні методи навчання можуть бути використані в поєднанні для досягнення більшої ефективності у трудовій підготовці молоді, адаптуючись до конкретних потреб та можливостей освітньої системи та інфраструктури на той час.

Традиційні лекції та практичні заняття були поширеними методами навчання у 30-х роках. Лекції надавали теоретичні знання, а практичні заняття допомагали

студентам закріпити їх у практиці. Однак ці методи могли бути менше практичними та менше залучати студентів [4, с. 47].

Таблиця 1

Переваги та недоліки різних підходів

Метод навчання	Опис	Переваги	Недоліки
Метод проєктів	Студенти залучаються до реальних проєктів та завдань, співпрацюють у команді, розвивають практичні навички та роблять практичні застосування знань.	Активне навчання, практичні навички, розвиток комунікативних і соціальних навичок, застосування знань у реальних умовах.	Може вимагати більше ресурсів та підготовки, ніж інші методи, складніше оцінити.
Теоретичне навчання	Студенти отримують теоретичні знання через лекції та підручники.	Відомості надаються структуровано, добре оцінюються, ефективно для передачі теоретичних знань.	Може бути мало зв'язку з реальними ситуаціями, менше активності та взаємодії.
Практична робота	Студенти отримують навички практичної роботи через тренувальні завдання та вправи.	Зосередженість на розвитку конкретних навичок, можливість навчитися робити певні завдання.	Може бути відокремленим від контексту та бракувати цілісності.
Демонстрації та симуляції	Студенти спостерігають демонстрації або беруть участь у симуляціях реальних ситуацій.	Забезпечує можливість спостерігати та відчувати реальні ситуації, безпечно та контрольовано.	Може бути менше активного залучення та власної діяльності, обмежений спектр ситуацій.

Використання підручників та навчальних посібників було стандартним підходом до навчання. Вони надавали структуровану інформацію, але не завжди сприяли розвитку практичних навичок та критичного мислення.

Індивідуальні заняття з викладачем були іншим методом навчання. Вони дозволяли студентам отримувати особисті настанови та допомогу, але можливість здійснювати практичні проєкти відсутня.

Використання рольових ігор та симуляцій може був ефективним методом навчання, але він не завжди надавав студентам можливість працювати над реальними проєктами, як це робить метод проєктів [5, с. 55].

Порівнюючи метод проєктів з іншими методами навчання, можна відзначити, що він мав певні переваги. Метод проєктів активно залучав студентів до практичної роботи, сприяв розвитку самостійності, комунікативних навичок та реальних навичок, які були корисні на робочому ринку. Він також підвищував мотивацію студентів до навчання через можливість вибору проєктів, що цікавили їх.

Таким чином, використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття було ефективним та важливим компонентом освіти та підготовки молоді. Цей метод надавав студентам можливість розвивати практичні навички, самостійність, комунікативні здібності та готовність до робочого життя.

Він стимулював мотивацію до навчання та допомагав створити сприятливий контекст для підготовки молоді до вимог робочого ринку.

Важливість використання методу проєктів в трудовій підготовці молоді полягав в тому, що він сприяє розвитку практичних навичок та компетентностей, які є необхідними для успіху на робочому ринку. Він також сприяє розвитку самостійності, критичного мислення та здатності до співпраці [6], що є важливими навичками в сучасному світі.

Можливий вплив цього періоду на сучасну освіту полягає в тому, що він демонструє важливість активного та практичного навчання для підготовки молоді до вимог сучасного робочого ринку [7]. Сучасна освіта все ще використовує метод проєктів як один із засобів навчання [8; 9], і цей підхід допомагає студентам отримати практичний досвід та розвивати необхідні навички для успішної кар'єри.

Отже, використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття було важливим та ефективним засобом навчання, який мав значущий вплив на розвиток студентів та підготовку їх до робочого життя.

Висновки. У ході дослідження було виявлено, що використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на початку 30-х років ХХ століття відзначалося акцентом на розвитку практичних навичок, само-

стійності, комунікативних здібностей та підготовці до робочого життя. Цей метод надавав студентам можливість застосувати здобуті знання у реальних ситуаціях, що підвищувало їхню практичну компетентність і готовність до роботи.

Порівнюючи використання методу проєктів з іншими методами навчання того часу, було виявлено, що цей метод мав певні переваги, такі як активне навчання, розвиток самостійності та мотивації до навчання, а також сприяння розвитку практичних навичок та підготовці до робочого життя. Однак інші методи, такі як лекції та практичні заняття, також мали свої застосування і можуть бути ефективними для навчання теоретичних знань.

Зазначені результати свідчать про важливість використання методу проєктів у трудовій підготовці молоді на той час, а також його потенційний вплив на сучасну освіту. Сучасні тенденції в освіті також визнають важливість активного та практичного навчання, розвитку комунікативних та практичних навичок, що підкреслює актуальність методу проєктів. Подальше дослідження може спрямовуватися на розвиток сучасних методів проєктної роботи в освіті та їхній вплив на підготовку молоді до вимог сучасного робочого ринку.

Список бібліографічних посилань

1. Коберник О. Проєктування на уроках трудового навчання. *Трудова підготовка в закладах освіти*, 2001. № 4. С. 12–14.
2. Проєктна діяльність у ліцеї: компетентнісний потенціал, теорія і практика: наук. метод. посібн. / за ред. С.М. Шевцової, І.Г. Єрмакова, О.В. Батечко, В.О. Жадька. Київ: Департамент, 2008. 520 с.
3. Метод проєктів в українській школі 1920–1930-х років. *Педагогічний музей України* [укладачі: В.О. Гайдей, О.П. Міхно; наук. консультант О.В. Сухомлинська]. Вінниця: Видавець Кушнір Ю.В., 2019. 192 с.
4. Довбенко Т. Метод проєктів в історії шкільництва. *Шлях освіти*, 2005. № 2. С. 47–51.
5. Коберник О., Яцук С. Методика організації проєктно-технологічної діяльності на уроках трудового навчання: навчально-методичний посібник. Умань, 2001. 82 с.
6. Уйсімбаєва М. Проєктна діяльність: теоретичні аспекти. *Витоки педагогічної майстерності*, 2014. Вип. 13. С. 258–263.
7. Мартинець Л.А. Проєктна діяльність у навчально-виховному процесі загальноосвітнього навчального закладу. *Освіта та розвиток обдарованої особистості*, 2015. № 3(34). С. 10–13.
8. Шевцова С.М. Становлення методологічної культури вчителя на основі проєктної діяльності: автореф. дис. ... канд. філос. наук: 09.00.10 – філософія освіти. Київ, 2010. 21 с.
9. Молчанюк О.В., Пальчик О.О. Проєктна діяльність – перспективна складова освітнього процесу. *Вісник післядипломної освіти. Серія «Педагогічні науки»*, 2021. Вип. 15(44). С. 206–219.
10. Рибалко Л.С., Черновол-Ткаченко Р.І., Кіриченко С.В. Професійна самореалізація вчителів старшої школи в освітній проєктній діяльності в контексті Нової української школи. Харків: Основа, 2018. 144 с. (Бібліотека журналу «Управління школою». Вип. 9(188)).

References

1. Kobernyk, O. (2001). Projecting in labor training lessons. *Labor training in educational institutions*, 4: 12–14. [in Ukr.].
2. Project activity in the lyceum: competence potential, theory and practice: scientific and methodical manual (2008). In S.M. Shevtsova, I.H. Ermakova, O.V. Batechko, V.O. Greedy (eds.). Kyiv: Department. 520 p. [in Ukr.].
3. Project method in the Ukrainian school of the 1920s–1930s. (2019). In *Pedagogical Museum of Ukraine* [compilers: V.O. Gaidei, O.P. Michno; of science consultant O.V. Sukhomlynska]. Vinnytsia: Publisher Yu.V. Kushnir. 192 p. [in Ukr.].
4. Dovbenko, T. (2005). Project method in the history of schooling. *Path of education*, 2: 47–51. [in Ukr.].
5. Kobernyk, O., Yashchuk, S. (2001). The method of organizing project-technological activity in labor training lessons: educational and methodological manual. Uman. 82 p. [in Ukr.].
6. Uysimbaeva, M. (2014). Project activity: theoretical aspects. *Origins of pedagogical skills*, 13: 258–263 [in Ukr.].
7. Martynets, L.A. (2015). Project activity in the educational process of a comprehensive educational institution. *Education and development of a gifted personality*, 3(34): 10–13 [in Ukr.].
8. Shevtsova, S.M. (2010). The formation of a teacher's methodological culture based on project activity: abstract of PhD dissertation in philosophy. Kyiv. 21 c. [in Ukr.].
9. Molchanyuk, O.V., Palchik O.O. (2021). Project activity is a promising component of the educational process. *Bulletin of Postgraduate education. Educational Sciences Series*, 15(44): 206–219 [in Ukr.].
10. Rybalko, L.S., Chernovol-Tkachenko, R.I., Kirichenko, S.V. (2018). Professional self-realization of high school teachers in educational project activities in the context of the New Ukrainian School. Kharkiv: Osнова. 144 p. (Library of the journal "School Management". Vol. 9(188)) [in Ukr.].

VELYK DAN Yuliya

senior lecturer at the Department of Theory and Methodology of Technological Education and Computer Graphics, Grigory Skovoroda University in Pereyaslav

COMPARATIVE ANALYSIS OF THE USE OF THE PROJECT METHOD IN EMPLOYMENT TRAINING OF YOUTH AT THE BEGINNING OF THE 30S OF THE XX CENTURY

Summary. The article is devoted to a comparative analysis of the use of the project method in the labor training of young people in the early 1930s of the 20th century. In the context of the era of the industrial revolution and global economic instability, many countries set themselves the task of preparing the young generation for work in the conditions of new technologies and industrial changes.

The article indicates that the project method can be an effective tool for youth job training, but at the time there were limitations and uncertainties regarding its role and impact. The author hypothesizes that a comparative analysis of the use of this method in different countries in the early 1930s can reveal how sociocultural and economic conditions influenced its use and effectiveness.

The article examines in detail the possibility of using the project method in the context of youth labor training, in particular, the development and implementation of projects for the development of practical skills and understanding of various professions. It is emphasized that in the 1930s, many countries actively developed industry and technology, so the project method could be key to preparing young people to work in these areas.

It is substantiated that the project method has become an important component of labor training, with an emphasis on the development of independence and communication skills of young people. The use of the project method involved young people in practical activities, where they carried out specific projects, and were not limited to theoretical knowledge. The article also points to the positive impact of the project method on the development of communication skills, creativity and decision-making ability of young people. The application of this method in the labor training of young people is

emphasized as a way of preparing young people for the challenges of real working life and increasing their practical competence.

The authors emphasize the importance of comparative analysis, covering curricula, assessment methods, and the role of teachers and instructors. It is noted that the results of such research can provide important guidelines for the development of modern educational systems and their adaptation to the requirements of the modern labor market.

Keywords: *project activity; method; Ukrainization of education; education of the younger generation; educational process; 20–30 years of the 20th century.*

*Одержано редакцією 28.11.2023
Прийнято до публікації 14.12.2023*